

2. Групата на завършилите висши училища или университети

Те са много важни, защото лицата с университетска степен (в ромската оност) са отделени от останалите, които нямат такава, затова и повечето от се насочват към политическа кариера. Очевидно, образоването и културният капитал по-лесно се конвертират в политически капитал, престиж или блък които са достъпни в полето на политиката. Голяма част от ромските студенти идват от интегрирани семейства, принадлежащи към средната класа. Позитивната дискриминация в университетското образование е начин, чрез който мънската политическа сфера помага на „ромския елит“ да се рекрутira успели Политическата активност на ромските висшистии зависи и от тяхната интегра в професионалните структури.

3. Ромски НПО

Хората, работещи в ромски НПО в Клуж не се рекрутirат само от политическото поле. Много е важен критерият „културен капитал“, макар степени знатието да не осигуряват автоматично елитни позиции в НПО; също толк важен е и „социалният капитал“. НПО е полето, акумулиращо освен това и икономически и символен капитал. Студенти и получили своята диплома през следните години представляват специфична група в НПО елита.

В статията на Геамбашу има приведени различни мнения на представители на „ромския политически елит“, получени чрез проведените интервюта, и то подкрепят основните разсъждения на автора за взаимоотношенията между „ромски елит“ и държава, начините на формиране и функциониране на т. „елит“, както и неговите интереси. В заключение, авторът отбележава, че местните процеси на формиране на „ромския елит“ губят своето значение, което централната политическа власт започва да контролира тези процеси, макар и не изцяло. Създаването на „ромския елит“ не е еднакъв с процеса на мнозинството, той не е автономен, защото тази система, установена на рационалния нова от мнозинството не е под контрола на „ромския елит“. Последният обаче възприема и оценява като медиатор, защото благодарение на него, целите, определени от румънската държава са „преведени“ на ромската етническа общност „специфичните ромски проблеми“ стават задача на доминиращия елит.

Адриан Некулау (Adrian Neculae 2008) също изследва „ромския елит“. Той предлага елитът по принцип се формира от хора, които имат стратегически позиции във важни организации в обществото. В случая на новия ромски елит (циалисти, автентични интелектуалци, а не ромска номенклатура) трудността да бъдеш приет от румънското мнозинство на елита, като професионалист, експерт със същото ниво и с равен статус. Представителите на „ромския елит“ трябва да научат кода и знаците за разпознаване, които се използват от мнозинството от националния елит, да развият стратегии за взаимодействие, излизани от мнозинството и да ги приложат, за да получат признание. Нещо по-